

DEBRECEN

1950 JUL. 18.

FŐVÁROSI LEVELEK

Riportsorozat a nyári Budapestről

IRÁNY VISEGRÁD!

II. rész.

Igéretemhez híven ma a Margitszigetre kirándulunk, de csak azután, amikor visszatérünk a hajókirándulásról.

Kora reggel van. A nap „arany-sugarai”, melyről nyári lelkese, dúsunkben oldalakat szeretnék írni, még csak enyhén pirosak. — A Molo-ov-téri hajóárlomásról a „Dömös” gőzessel Leányfaluba és onnan Visegrádra kirándulunk. — Budapestieknek, vidékieknek egyaránt a legszebb sétahajózás a Dunán.

Vasárnap, mikor az IBUSz kirándulókat debreceni utasai az Operát látogatták, hajókiránduláson is résztvettek. Hogy mit láttak, milyen élményben volt részük, elmondjuk azoknak is, akik nem jöttek veünk.

A hajókürt rekedt bűgása jelzi az indulást. Egy két későn érkező léptej koppantak sietősen a hajóhídon. Még egy perc és azt is bevonják lassan távolodik a part. Aki lemaradt (van ilyen is) mit lehet mást, integet. Szerencsés útát a szerencséseknek, akiknél nem volt rossz az ébresztőóra (akik nem voltak álomszuszékok).

A hegyek lassan és észrevétel nélkül közelebb kúsznak a folyóhoz. A „kék Duna” tükörsíma háta most zöldesen borzódik és ezüstcsíkos barázdát húz a hajó csavarja s a hullámfaréjak a kavicsos paron törnek meg. A hajózenekar patogó idudolának ritmusai úgy akaszzkodnak a szélbe, mint a felvont zászlók könnyű selyme.

Sőt is lehet jenni a hajón, tízórajzni és ebédelni. Festői tájak maradnak el. Nem csoda, hogy az Operaház művészei és műszaki dolgozói is erre jöttek kirándulni, mikor végetért a szezon. Dalolnak a hajó gépei, mint apró balett-tündérek táncot roznak a hullámok, a partokon pedig a cséplő-

gépek morajlása hallatszik. Amerre csak felbúgnak, minduntalan érezzük: A diadalmas kenyérszata újabb és újabb győzelmi áplomásához érkezettük el.

Kalapot, kendőket lengetnek a partokról. Fregatták, kajakok, párevezősök húznak el mellettünk és ezek a csónakok — közülük sok motoros is — nem a gyárosok, bankárok kényelmét szolgálják, hanem a dolgozók sportegyesületének tulajdonal. És pihenő, üdülő dolgozók azok is, akik a hajó által vert hűs hullámokban ringatóznak. Római paron, a Szent Endre-sziget mellett, Lupa-szigete lapályos partjái, vagy, akik kirándulnak hajón Leányfaluba és Visegrádra.

Leányfalu tipikus nyaralóhely. Szép, csinos tiszta falucska. Itt áll Mórjcz Zsigmond háza, a kirándulók nem mulasztják el, hogy fel ne keressék. Itt találjuk Mórjcz Lilit, az író leányát, akit az elmúlt színházi szezon alatt a debreceni közönség is megismert.

Él és pezseg az egész Duna-part. Este a kivilágított hajón táncraperdülnek az utagok. Igaz, gyöngyszornál szebben csilognak a dunakorzó lámpafüzerei a fényes vízfejlületen. A szigeten, a dolgozók Margit-szigetén is zene szól. Napközben a Palatinuson és a sportuszodában tízezrek élvezik a nyári pihenést melyben sohasem volt részük az enyomatás keserves esztendeiben. Este zsúfolásig tele vannak a vendéglők teraszai s a sétányok padjain nem is lehet szabad helyet találni.

Egy régi dal Budapestet gyöngyszemhez hasonlította. Ez igaz is, de a kincs ma már nem azoké, akik kapzsi kézzel dúskáltak, hanem a munkásoké, a magyar dolgozóké...

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző			
Cím: <i>Riportsorozatokról a nyári Budapestről</i>			
Forrás: <i>Debrecen</i>			
(Hely)		(Idő)	
(Köt. v. fiz.)		(Oldal)	
1950. júl. 18.			
Helyszám:			
Személy:			
Osztalozás			
956:613.7			
"1950"			

Budapesti nyomda XV., Közp. városkönyvtár — 1896/50